Nro 34.

KURYER ŁITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 1. MAJA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 19 Kwietnia.

Od armii Generał Maior Hamper naznaczony kommendantem półku dragonii Smoleńskiego. Uwolnionym od służby: Generał Lieutenantowi Berdiaiew, i Maiorowi Mertens mundur nosić pozwolono. Szwedzkiey służby Kapitan Weisman przyimuie się do Rossyiskiey w tymże stopniu pomieszczony w leibgrenadyerskim regimencie. Hollenderskiey służby Podpółkownik von Kalden przyięty do Rossyiskiey z rangą Maiora w S. Petersburgskim grenadyerów regimencie. Ober Kriegs Komisarz Hołubcow przyięty do służby umieszcza się w etacie Komisoryatu. Uwolniony od służby Generał infanteryi Graf Worońcow znowu do niey przyięty. Półkownik Łyków naznaczony kommendantem Kargapolskiego półku dragonii. IMPERATOR JMC raczył oświadczyć ukontentowanie swoie Porucznikowi Szenszyn, Podporucznikowi Zinowiew za dobre rekrutów przyprowadzenie. Bywszy Maior Cwileniew w stopniu Asessora Kolleskiego użyty będzie do służby cywilney. Leibgwardyi Siemionowskiey Stabs Kapitan Peiker i Heling 2ci taią Kapitanami. Bywszemu Wierchniouralskim kommendantem Półkownikowi Hesse wrócono odiętą rangę i szlachectwo; przy abszeycie dano pensyą gaży zupełney. Leibgwardyi Siemionowskiey Kapitan Czubarow i Woronkow na własną prozbę od służby uwolnieni. Podpółkownik Greków przyięty do niey w Achtyrskim półku huzarskim; Podpółkownik Gołowin w Biełozierskim regimencie muszkietyerów.

Bywszy w Kimengorodzie Kommendant Sierheiew zniżony do stopnia żołnierskiego, pardon i dawną rangę otrzymał umieszczony w regimencie garnizonowym Płutałowa. Wiborgski Plac Adiutant Batonin; garnizonu tamże artylleryiskiego Unterceigwarter Sizow osądzeni byli wiecznie zostać żołnierzami za zginione w Wiborgu pieniądze; sąd teraz ich uznał niewinnemi; w nadgrodę pierwszy został Stabs Kapitanem, drugi Ceigwarterem. Przyimują się do służby uwolnieni dawniey: artylleryi Podpółkownik Bastian i do etatu Prowiantskiego; Maior Czeliszczew do regimentu garnizonowego Rechenberga; Maior Anochin do Selengińskiego muszkietyerów regimentu; Maior Waluiew do S. Petersburgskiego grenadyerów regimentu; Maior Kulman do korpusu inżenierów. Półkownik Uszakow 2 naznacza się kommendantem Litewskiego muszkietyerów regimentu. Bywszy konney leibgwardyi Półkownik Graf Steenbock przyięty w służbę do armii. Generał Maior Telepniew naznaczony Kapitanem nad portem w Cronsztadzie; poprzednik iego Kontr Admirał Lialin powróci do flotty. Wołohodzki Gubernski Konsyliarz Stanisławski za dobrą i ochoczą służbę został Konsyliarzem Kolleskim; tamże Gubernski Marszałek Podpółkownik Eropkin przeszedł do klassy 6. Jarosławskiego głównego Sądu Konsyliarz Karpowicz został Konsyliarzem Kolleskim. Pskowskich sądów 2 Departamentu Kolleski Konsyliarz Matczyn w nadgrodę długiey służby, uwolniony od niey dla niezdrowia i lat podeszłych, otrzymał pensyą połowy gaży teraznieyszey.

z Wiednia 29. Kwietnia.

Według wiadomości iakie tu odebrano względem Angielskiey wyprawy do Egiptu, armia pod sprawą Generała Abercromby wylądowawszy w dniach Marca początkowych niedaleko Alexandryi, kilkakroć attakowana przez Francuzów, mianowicie zaś d. 13, zawsze z klęską nieprzyiacioł odpierała. D. 18 poddał się zamek Abukir; nakoniec d. 21 nadciągnął z posiłkami Generał en chef Menou, uderzył na Anglików natarczywie, i porażonym został, straciwszy 2 tysiące zabitych i ranionych, 500 ieńców; co się późniey stało, oczekiwane niecierpliwie rapporta za dni kilka doniosą. — W radzie woyskowey pod prezydencyą Arcy Xiążęcia Karola zasiadać maią Generałowie: Kollowrath, Lilien, Ott, Fleischer, Klein. Cesarz Jmć Xiążęcia Reuss wyniosł na stopień Generała artylleryi, Graff Harnoncourt został Generałem Kawaleryi; Mongelas, Rukawina, Gottesheim, Bey, Jellachich Generał Lieutenantami; Juch, Elsbach, Marquette, Knorr, Heilman Generał Maiorami. Regiment ułanów 3 otrzymał Arcy Xiąże Karol; piechotny Michaelis Arcy Xiąże Renieri; Huff, Arcy Xiąże Ludwik; Furstemberg, Graff Kollowrath; Preuss, Xiąże Auersperg; Hohenlohe, Xiąże Reuss; Brechainville, Graff Spork; Belgiojoso; Graff Bellegarde; 6oty, Graff Gulay; Arcy X. Józefa, Graff Baillet; Arcy X. Ferdynanda, Generał Hiller; dragonii Waldek; Xiąże Hohenlohe; dragonii 13ty, Xiąże Rosenberg; 5ty huzarów, Generał Ott; dragonii Modena; Graff Bussy. Minister Skarbowy Graff Saurau w nadgrodę prac i trudów Monarchii pożytecznych otrzymał z rąk Cesarza Jmci większy krzyż orderowy S. Szczepana.

Stany Niższey Austryi odebrawszy z rąk Xiążęcia Ferdynanda de Wurtemberg nayłaskawsze pismo, w którém Monarcha oświadcza onym wdzięczność za ochotę w uzbroieniu dobrowolném licznego strzelców korpusu okazaną, wysłały z podziękowaniem deputacyą do Arcy Xiążęcia Karola, na którey czele Marszałek Graff Sinzendorf miał krótką, lecz w pochwały obfitą mowę; wstęp iey godzien uwagi: Imie W. X. Mci dziełami bohaterskiemi wsławione, Europę podziwieniem napełniło; znamienite cnoty, sprawiedliwość i ludzkość ziednały miłość i szacunek powszechny w narodzie całym, u samych nawet nieprzyiacioł. . . . . Na ostatniey rewii w okolicach Neustadt znaydowało się 40 tysięcy Węgierskich Insurgentów; teraz wszyscy powracać do domów zaczynaią, broń wprzód wydaiąc Urzędnikom Comitatów swoich. — Xiąże Lokbowitz i Graf de Lascy naydawnieysi z Austryackich Feld Marszałków niebespiecznie chorują. — Mieliśmy nadzieię iż po traktacie w Luneville podpisanym żegluga na odnodze Adryatyckiey spokoyna będzie. Stało się przeciwnie: Francuzcy w Ankonie uzbroieni Korsarze wiele nam statków zabrali, przyczynę daiąc, że na nich się znalazły Angielskie towary. — Kuryerów nad zwyczay wiele posyłamy teraz do Londynu; niemniey ztamtąd przybywa; są dziś rospoczęte negocyacye o pokóy między Francyą i W. Brytanią; słychać iż Cesarz Jmć przyczynić się zechce do ukończenia ich pomyślnego: Lord Minto z Graffem Trautmansdorf codzienne mieywa konferencye. — Z Triestu do Carlstadt, Sisseg, i Agram bardzo wiele rozmaitey ammunicyi lądem i wodą prowadziemy.

z Londynu 14. Kwietnia.

Jeszcze Admiralicya rapportu o pamiętney pod Coppenhagą bitwie nie ogłosiła; wysyłaiąc znaczne do morza Baltyckiego posiłki, chcemy bydź gotowemi na wszelki przypadek, walczyć albo też pożądaną ugodę podpisać z honorem; bo chociaż Lord Grenville niedawno w Parlamencie powiedział, że towary nasze dziś jak przedtym wolnie przedawane będą w portach Europy całey, kupcy Angielscy skutku doznaią przeciwnego; gdy statki żadne pod żagle nie wyszły do Niemiec i północy. — Nic pewnego o negocyacyach z Francyą; wszystko zależy od Egiptskiey wyprawy; Egipt główną do ugody przeszkodą, jak sam wyznał Buonaparte; tenże Agentowi Otto dał moc zupełną wydawania paszportów naszym posłom, gdybyśmy ich do Paryża wysyłać mieli; Agent uczynić tego nie śmieiąc, szuka nowych instrukcyi. Lord Whitworth ostrzeżony jest, aby zawsze był do podróży gotowym. — Regent Xiąże Brezylii chce dochować z nami przymierza; szuka posiłków; Królewic August niedawno ćwiczył pod Lisboną regimenta Francuzkich Emigrantów; Generał Fraser dowodzi woyskom Angielskim w Portugallii; zamek S. Julien bliski stolicy, 360. armatami opatrzono. — Napper Tandy d. 7 w Lifford w Irlandyi skazany na śmierć; skutek wyroku do d. 4. Maia odłożono, ażeby Agent Otto miał czas wstawienia się za nim jako Francuzkim Officerem. Sam Napper nie wyparł się czynionych zarzutów, chociaż wiedział, że dobrowolne wyznanie jego jest bardzo niebespieczne; owszem Sędziemu Chamberlaine oświadczył wyraźnie, iż się śmierci nie lęka, gdy sumnienie o zbrodnię nie przekonywa.

Burr został Wice Prezydentem Amerykańskich Stanów. — Cena zboża w kraiu naszym znacznie upadła. Kapitan Berry nie znaydował się na flotcie pod Coppenhagą; otrzymawszy niedawno kommendę okrętu Ruby od 64. armat, wypłynął z Yarmouth na morze północne. — Okręta przed kilko dniami z Indyi Wschodniey przybyłe, między innemi towarami przywiozły Chińskiey herbaty w 8. gatunkach skrzyń 55. tysięcy. — W okolicach miasta Bristol zgromadziły się 3 tysiące węglarzów, żądaiąc zmnieyszenia ceny zboża. Urzędnicy tak dzielnie mówili do ludu, tak żywemi kolorami odmaolwali obłąkanym skutki niebespieczne domowych rozruchów, że węglarze bez wezwania zbroyney siły rozeszli się do domów. — Ostatnie listy z New York donoszą iż Amerykański Senat bez żadnych odmian potwierdził traktat w Paryżu podpisany. — Konsul W. Brytańnii Falcon kredytu, który u Deja Algerskiego zyskał, użył na przywrócenie wolności 260. Maltańczykom; w liczbie ich znaydował się Bailli de la Tour, którego Dey dla siebie zakupiwszy, domagał się w nadgrodę 30. tysięcy FS. — Lord Hawkesbury dogadzaiąc silnemu naleganiu Oppozycyi, złożył w Izbie Niższey papiery zciągaiące się do interessów Egiptskich. Między innemi są godne uwagi dwa pisma Admiralicyi do Lorda Keith; w pierwszém 15. Grudnia r. 1799. zalecaią wyraźnie, ażeby na ustąpienie armii Francuzkiey nie pozwalał, chyba pod warunkiem złożenia broni, i zostania w Angielskiey mocy do zamiany; przyczyna, że nieprzyiaciel na słowo uwolniony zwykł czasem broń podnosić, jak uczynili maytkowie przez Lorda Nelson wysadzeni w Abukir. W pismie drugiém 28. Marca r. 1800. Admiralicya wyrzekłszy że Sidney Smith nie mógł bez wyższey zwierzchności podpisywać kapitulacyi w El Arisch, pozwala na ustąpienie wolne Francuzów z Egiptu, przez wzgląd, że niepodobna rzecz postawić na stopniu na którym przed kapitulacyą była, przywracaiąc Kleberowi twierdze przez niego już Turkom wydane. Owszem zaleca Lordowi Keith Admiralicya, jesliby postrzegł od innych zprzymierzeńców czynione kroki do złamania umowy, na to nie pozwalać

z Paryża 19. Kwietnia.

Anglicy nakoniec przyprowadzili do skutku wylądowanie, którem tak dawno grozili Egiptowi; los onego już roztrzygnionym bydź musi; ta kraina w starożytności sławna, albo dziś jest wolną na wieki; albo jeśli szczęście Francuzom nie służyło, powraca pod jarzmo Tureckie; a zatym niknie nadzieia poprawy losu mnogich Afryki i Azyi Narodów. Pierwszy Konsul odebrał kilka rapportów z Alexandryi; ostatnie nie przechodzą d. 16. Marca; co się w nich znalazło uwagi godnieyszego, wypisuiemy.

D. 1. Marca raz pierwszy postrzeżono nieprzyiacielską flottę; wieczorem stanęła przed Alexandryiskim portem starym. Dane hasło po brzegach; zgromadzili się na wyznaczone mieysca Francuzi; lud morski zastępuiąc mieysce wyciągaiącego w pole żołnierza lądowego, wkroczył do Alexandryi na załogę. Anglicy mieli 9. okrętów liniowych, 6. tychże na przewozowe przerobionych; 32. fregaty, 36. korwet, 70 statków przewozowych. Udał się wkrótce nieprzyiaciel pod Abukir; poszli tamże Francuzi. 2. Marca rzuciły okręta kotwicę pod zamkiem; po ich oddaleniu, wbiegły do Alexandryi fregata Regenerée i statek Lodi; pierwsza 300. żołnierzy z Rochefort, 3. tysiące przywiozła karabinów; drugi wiadomość o pokoiu z Austryą podpisanym, i przeyściu na morze srzodziemne z Oceanu Gantheaume Admirała. Przybył pod Abukir Generał Friant i potrzebne uczynił rozrządzenia; Anglicy do d. 6. Marca nic nie przedsięwzieli. D. 7. nieprzyiaciel wysadził na ląd 60. ludu blisko jeziora Madie; zabiliśmy 20; reszta do okrętów uciekła. D. 8. Lord Keith przesadził woysko na lekkie statki maiąc lądować między Madie i Abukir. Friant stanął do boiu. Zbliżyło się 300. lub 400 nieprzyiacielskich batów ku brzegowi pod zasłoną straszliwego flotty całey ognia; strzelaliśmy kartaczami z 16. armat; lecz linii daleko rozciągnioney wstrzymać nie można było. 7. tysięcy Anglików na ląd wysiadło.

Rzuciła się na nich z bagnetem piechota, liczbą słabsza; złamane prawe skrzydło; przyspieszyła na pomoc kolumna z lewego; ustąpili wnet Francuzi. Friant widząc nieprzyiacielską przemoc; z drugiey strony nie chcąc na niebespieczeństwo wydać miasto Alexandryą i cały w polu garnizon, zbliżyć się do twierdzy postanowił. O półtory mili od boiowiska stanął obozem, lewe skrzydło do morza, prawe do jeziora Madie obrócił. W opisaney bitwie straciliśmy zabitych i ranionych 200; Anglicy blisko 2. tysięcy. Od d. 8. do 12. z obu stron spokoyność zupełna. D. 12. rano Francuzi na rekognoskowanie posłani, 20. Anglików uwięzili, z dwóma Officyerami D. 13. nieprzyiaciel rozwinąwszy linie w nayleplszym szyku ruszył ku nam; bitwa po całey linii nastąpiła; miał Abercromby 12. tysięcy żołnierza; garnizon Alexandryiski z odebranemi posiłkami nie wynosił nad 4. tysiące, z których 600. jazdy liczono; walczono z uporem; jazda Francuzka podwakroć zapędziła się na nieprzyiaciół; w attaku drugim 600. ich przymuszono do złożenia broni; nadeszła rezerwa, jeńców odbito. Stratę naszą na 280. ludzi, Angielską do tysiąca zabitych liczemy. Wkrótce potém nieprzyiaciel wzmocniwszy skrzydło lewe zabrał szturmem most na Alexandryiskim kanale; uderzył Friant, i zdobycz wydarł; tegoż dnia potrzykroć jeszcze Abercromby powracał do attaku, potrzykroć z klęską odparty. O godzinie 2 z południa 5. obie strony przy dawnieyszych zostały stanowiskach.

Nad to nic nie wiemy o zdarzeniach Egiptskich; twierdzę Abukir szturmowała podobno Angielska flotta. Prefekt morski w Alexandryi nie czekaiąc roskazów Generała en chef, wysłał z rapportem statek Osiris do Toulonu. Menou obozował w Rahmanie; d. 27. był spodziewany w Alexandryi; garnizon tey twierdzy postanowił raczey zagrześć się w rozwalinach, niżeli bramę otworzyć nieprzyiacielowi. Przydaie Prefekt, iż jeśli Abercromby przed nadciągnieniem armii od Cairu nie wróci się na morze, trudno mu będzie później ustępować. Wielki Wezyr miał lądem rozrywać siły nasze; lecz o jego czynnościach, jako też o woysku z Indyi wschod-

niey spodziewaném nic w Alexandryi nie wiedziano. Z przysłanego pokazuie się doniesienia, że teatrem dziś woiennym w Egipcie toż samo jest mieysce, na którém armia niegdyś Ottomańska w r. 1799. wylądowała, wzięła Abukir, i przez Konsula Buonaparte wytępioną została. Jeżeli prawdę mówił Kapitan okrętu Angielskiego, co niedawno przybył do Cagliari, że Lord Keith wkrótce ma się ukazać na brzegach Sardyńskich, moglibyśmy wnosić, że wyprawa nie naypomyślniey poszła; lecz trzeba zaczekać pewnieyszych rapportów, nad morskie powieści — Oprócz fregat Regenerée i Lodi, wiele innych statków zawinęło do Alexandryi; na jednym przybył Adjutant Generała Murat Didier; zdaie się że teraz armii Wschodniey nie zbywa na ammunicyach i orężu. Dwie fregaty od 44. armat Justice, Egyptienne, które dawniey zawinęły do tegoż portu, zabrać w drodze miały karawellę Turecką od 90. armat.

Buonaparte naypilniey zatrudnia się wystawieniem potęgi morskiey; do portu Bresteńskiego co miesiąc kazał posyłać million 800 tysięcy liwrów; inne summy dość znaczne do Toulonu i Rochefort. — Rozumieią u nas niektórzy, że o pokóy z Anglikami nie prędzey szczerze traktować zaczniemy, aż ukończy się punkt indemnizacyi w Niemczech, drugi względem Piemontu, inny ieszcze względem nadgrody przyzwoitey Królowi Jmci Sardyńskiemu. — Guieu Officyer Alexandryiskiego garnizonu potwierdził rapport Prefekta morskiego we wszystkich częściach; bitwę d. 13 zaciętą opisawszy, stratę nieprzyiaciela położył od 2 do 3 tysięcy zabitych i ranionych; z naszey strony 300. Przydaie że nowemi posiłkami garnizon urosł do 5 tysięcy; Abercromby zaś ma ieszcze 15, podzielonych na tyleż regimentów. — Uczony Dolomieu siedząc w Messińskiém więzieniu napisał nowe dzieło o rzeczach kopalnych. — Pierwszy Konsul 20 tysięcy rolników, rzemieślników, i tym podobnych ludzi wymazał razem z emigrantów regestru; równą tey liczbę kobiet wkrótce ma przywrócić Oyczyźnie. Lewe skrzydło armii Generała Moreau wzmocnione 5 półbrygadami prawego, zostanie w 4 Departamentach nad Reńskich; centrum w Departamentach wyższego i niższego Renu; reszta zaś prawego skrzydła póydzie do brzegów Oceanu; mianowicie zaś w Dunquerque licznego spodziewaią się garnizonu.

Skazani na śmierć wynalazcy piekielney machiny Regent i Carbon apellowali do kassacyinego trybunału. — Na Oceanie mieliśmy niedawno straszliwą burzę, która statki Angielskie od portów RPtey oddaliła. — Z Agentem Otto rząd codzienną utrzymuie korrespondencyą; o rychłém przybyciu do nas Angielskiego posła ustaią pogłoski. — Generał Dumas Szef Sztabu armii Macdonalda ma zastąpić mieysce Reinharda u Szwaycarów. — W Departamentach zachodnich zwierzchność duchowna listami pasterskiemi Vendeyczykom i Szuanom doniosła o przywróconym Oyczyźnie pokoiu. Te pisma wielką pochwałę odebrały od Prefektów Departamentowych; Vendeyski roskazuiąc one przedrukować wyraził: Ten myślenia sposób, takowe wyrazy Duchowieństwa długo prześladowanego będą dowodem, że rząd dzisieyszy stosuie się ściśle do praw i przepisów religii Katolickiey; Duchowne zaś osoby umieią kochać Oyczyznę i uwielbiać iey zwycięztwa. „

z Coppenhagi 21. Kwietnia.

Rozmaite były pogłoski o zawartém niedawno z Anglikami broni zawieszeniu; rząd wszelką zniosł wątpliwość, podaiąc do wiadomości powszechney następuiące negocyacyi opisanie. Po wiadomey bitwie d. 2 Kwietnia Admirał Parker umocowany od Króla Jmci W. Brytańnii wezwał Danią do związku odpornego, który gdybyśmy podpisać chcieli, Anglia posiłkować nas miała flotą z 20 okrętów liniowych złożoną na morzu Baltyckiém, do których obowiązani byliśmy przyłączyć naszych nad 10 nie więcey. Propozycyą odrzucił zupełnie Królewic Następca Tronu iako wbrew przeciwną neutralności zbroyney, którąśmy zawarli z Mocarstwami północnemi. Co widząc Admirał Parker przyrzekł czekać instrukcyi nowych od swoiego Dworu pod temi iednak warunkami: 1. Port Coppenhagi miał bydź dla Anglików portem zprzymierzonym. 2. Dania oderwać się miała od związku północnego. Wysłał Krolewic Generała Waltersdorf i Adiutanta Lindholm do okrętu Admirała Parker z roskazem, ażeby z podanych warunków pierwszy dokładnie opisali; drugi zupełnie odrzucili. Wódz zaś nieprzyiacielski podał ultimatum swoie: Dania koniecznie powinna zawrzeć obronne z Anglią przymierze, lub rozbroić flottę całą; na przygotowanie ostateczney odpowiedzi nie więcey nam czasu pozwolono iak tylko godzin 24. Kazał nie mieszkaiąc donieść Królewic Parkerowi, że propozycyi haniebnych nie przyimie; grzecznieysze podał nazaiutrz Admirał, któreśmy przyieli.

Nelson przed portem naszym zostawiony, popłynął za Parkerem wgłąb morza Baltyckiego. O Szwedzkich eskadrach nic pewnego; ieżeli pod żagle wyszły; według niektórych okręta liniowe które pod Bornholm widziano, do Carlscrony powróciły. — Pewną mamy nadzieię, że zatargi Mocarstw Neutralność zbroyną składaiących z Anglikami sposobem przyiacielskim ukończone bydź mogą; iuż nawet o tém iest ostrzeżony Admirał Parker. — Francuzcy Officyerowie: Lauriston i Berthier oglądaią bardzo pilnie fortyfikacye miasta naszego, batterye nadbrzeżne, artyllerya, arsenały. — Przed kilko dniami obrządkiem uroczystym Następca Tronu oddawał chorągwie batalionom z uczącey się tu młodzi uformowanym; w obudwóch liczemy głów 1065. Pod panowaniem Fryderyka 3, gdy Karol Gustaw stolicę naszą długiém trapił oblężeniem, tey podobna młodzież wielce się zasłużyła Królowi i Oyczyźnie. — Damy tuteysze dobrowolną uczyniły ofiarę na wystawienie monumentu ku uwielbieniu w potomności rycerzów którzy d. 2 Kwietnia gardło dali.

z Hagi 18. Kwietnia.

Poprawy jakie uczyniemy w naszey Konstytucyi, maią bydź kommunikowane Dworowi Berlińskiemu. Generał en chef Augereau z Antwerpii wyiechał, do nas, dawno spodziewany nie przybył. W Alkmaar bardzo liczny garnizon Dyrektorowie postawić kazali. Niedaleko brzegów krążącą widziemy codziennie Angielską eskadrę, od 17. żaglów. Pogłoska o wyiściu na morze flott Batawskich zmyśloną była. Korrespondencya między Paryżem i Londynem rozpoczęta i dotąd trwaiąca, spodziewać się każe skutku pomyślnego. Powiadaią niektórzy, że Pełnomocnik Angielski wkrótce do Lille ma pospieszyć, gdzie o pokóy traktować będzie; inni miasto Bruxelles do tego przeznaczaią. — W Dunquerque uzbraiaią Francuzi okręt od 64. armat, kilka fregat od 40. i wiele mnieyszych statków; ta eskadra zabrawszy 3. tysiące żołnierza lądowego ma udać się na taiemną wyprawę do Indyi zachodniey.

Augereau do którego przyięcia Generał Victor wszelką gotowość uczynił, z Antwerpii iak słychać udał się do Paryża. Na rzece Escaut dało się słyszeć niedawno gęste z armat strzelanie; pogłoska o zabraniu tamże przez Angielską eskadrę okrętów Batawskich pokazała się od prawdy daleką. Regimenta i półbrygady, Batawskie i Francuzkie, które w Niemczech roku zeszłego walczyły, przez Nimegę i Grave wkraczaią do granic Oyczystych; za dni 14 wszystkie w kraiu stać będą: do obywatelów miast i wieyskich wydano pisma okolne, zachęcaiące ażeby obrońców RPtey, którzy za iey honor i niepodległość krew przelali, iak naymiley przyimowano. Angielskie statki w znaczney liczbie krążą niedaleko brzegów Flandryiskich i naszych. Jeżeli Augereau do nas powróci, słychać iż przyimie kommendę woysk zabierać się maiących na flottę w Texel uzbroioną.

z Florencyi 2. Kwietnia.

Generał en chef Murat przywrócił moc i władzę zupełną tymczasowemu rządowi, w roku przeszłym postanowionemu przez Francuzów, gdy Dupont Xięstwo Toskańskie podbiiał przed rozpoczętą z Austryakami kampanią. Wszystkie więc dawne prawa przez Wielkich Xiążąt nam przepisane znowu zachowywać kazano po długiem zawieszeniu. Dołomieu wyieżdża do Paryża. Woyska Francuzkie i Cisalpińskie przysłane z Pisa i Luki, ruszyły do Powiatu Stato Degli Presidi Francuzom ustąpionego przez Neapolitańczyków traktatem w tey stolicy przed kilko dniami podpisanym. Król Jmć Sardyński wkrótce jest spodziewany z Neapolu w Rzymie.

z Strasburga 12. Kwietnia.

Generał en chef Moreau, gdy z Kehl do miasta naszego mostem przez Ren wkraczać będzie; za roskazem pierwszego Konsula, jako zwycięzca i dawca pokoiu sposobem nad inne uroczystym witany i przyięty zostanie. Wkroczy na grunt Oyczysty Wódz otoczony wybraną armii swoiey dywizyą, z całym sztabem i Generałami; poprzedzać maią przewodnicy. Wchodzące do nas woysko imieniem RPtey uroczyście przyimować będą: Stanu Konsyliarz. Generał Adjutant pierwszego Konsula, Senator, Trybun, i Prawodawca jeden. Brama tryumfalna przez którą wszyscy od Renu przechodzić maią, będzie okryta znakami zwycięzkiemi; z armat nieustaiące strzelanie przerwą mowy takim uroczystościom zwyczayne, z oświadczeniem dla rycerzów narodowey wdzięczności. — Przed kilko dniami 5. półbrygad naszych przyszło z Niemiec na brzeg lewy; jedne posłano do Batawów, reszte do Londynu i Colonii. Słychać że trzy Elektorstwa Duchowne maią bydź zachowane. Dywizye które pod Generałem Lecourbe służyły, ciągną do Francyi południowey, Besançon, Dijon, i Brestu; sam Wódz w okolicach Paryża kupił Dom wieyski, gdzie ma wiek pędzić spokoyny. Rząd Francuzki zwraca dziś uwagę na osady zamorskie, mianowicie Gwiannę; dokładne opisanie zrobiono tego kraiu, któremu w r. 1763. nadano imie Francyi Ekwinokcyalney, kiedy razem 12. tysięcy ludu na osadę posłano; wszyscy prawie pomarli; rzadki z tych wyżył, który od początku rewolucyi dzisieyszey na deportacyą skazanym został. Teraz przekonani jesteśmy, że nie oszczędzaiąc wydatku potrzebnego na osuszenie ziemi, zaszczepienie rolnictwa, budowle, Gwianna może Francuzom w czasie dostarczać cynamon, gwoździki, muszkatę, pieprz i wiele innych towarów, które drogo w Indyach wschodnich kupować musiemy.

Od brzegów Elby 21. Kwietnia.

D. 17. w Lubece słyszano straszliwe z armat strzelanie; zkądby pochodziło, nie wiemy; eskadra Szwedzka przed d. 2. t. m. z Carlscrony nie ruszyła; galerną wyprawiono z Stockholmu na d. 9. dawnieyszy rząd wydał odezwę do Hannoweranów ostrzegaiąc aby się spokoynie zachowali; Graf Schulenburg Pruski Minister, który ten kray na imie swoiego Monarchy zabierał, wkrótce ma otrzymać dostoyność Grafa Imperii.

Obwieszczaią się Synowie Urodzonego Adama Łabęckiego, gdzieby-się-kolwiek znaydowali, ażeby dla uzyskania przez Stryia ich ś. p. Piotra Łabęckiego zapisaney dla nich Sukcessyi, jawili się do kancellaryi Ziemskiey Powiatu Borysowskiego w Gubernii Mińskiey, z potrzebnemi do tego dowodami, zkąd powezmą wiadomośc o teyże Sukcessyi

Za mostem zielonym na Snipiszkach w Collegium niegdy Piarów u Kommissionera 9 klassy Michelsena jest do przedania podróżna kolaska z dwóma kuframi, jako też dwa konie gniade; o cenie dowiedzieć się można tamże u właściciela.

Dokończenie Doniesienia z Krakowa.

§. 9.

Professyoniści i czeladź rzemieślnicza maią się natychmiast po przybyciu swym na gospodę dla każdego Cechu postanowioną udać, tamże za odebraniem Lundszaftu zapisane zostanie imie ich w Protokuł rzemieślniczy, a staraniem będzie, ażeby ci wedle przepisów rzemieślniczych w ciągu 4 dni do roboty poszli; kto się do takowych przepisów stosować nie będzie ma bydź iako vagabund lub oboiętny człowiek uważany, i iako z podobnym postąpić należy.

§. 10.

Lubo paszporty od Instancyi czyli Urzędów w §. 1. wymienionych otrzymane pozwolenie podróży w C. K. Państwa cudzoziemcom, aż na mieysce przeznaczone przebywania dozwalaią, powinien się wszelako każdy cudzoziemieć na wstępie swym w Dyrekcyi policyiney miasta głównego, lub w Magistracie mieyscowym z zamiaru podróży swey, i z okoliczności swych osobistych iaśniey wykazać; po takowey legitymacyi będzie zatym dłuższe czy krótsze bawienie się z strony urzędu czyli instancyi oznaczone.

§. 11.

A iako każdy cudzoziemiec w ciągu bawienia się swego w C. K. Państwach na obronę sprawiedliwą i używanie dobrze urządzoney cywilney wolności spuścić się ma; tak się też samo przez się rozumie, że tych tylko w tenczas z słusznością domagać się może, gdy się powszechnym kraiowym i policyinym rozporządzeniom poddaie, gdy się przyzwoicie i roztropnie z względem przynależytym na zwyczayną u wszystkich cywilizowanych narodów spokoyność publiczną, formę rządu i urządzenia sprawuie.

Kto się przez zachowanie porządkowi przeciwne opieki rządowey niegodnym stanie, ten wyniknąć mogące ztąd skutki niech tylko samemu sobie przypisze.

w Wiedniu dnia 25. Marca 1800.

Jan Antoni Hrabia de Pergen C. K. Minister Stanu i Policyi.